

عنوان مقاله:

تفریح مجازی و احکام آن در فقه اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات تطبیقی فقه و اصول، دوره 3، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

مرتضی چیت سازیان - استادیار گروه فقه و حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه قرآن و حدیث پردیس تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تفریح مجازی از مقوله های است که در جهان امروزی قشری عظیمی از مردمان را به سوی خود جلب کرده است، لذا با توجه به مبتلی به بودن آن مقتضی است که از جنبه شرعی مورد بررسی قرار گیرد. پژوهش حاضر با روش تحلیلی - توصیفی و با استناد به منابع کتابخانه ای انجام شده است. تفریح مجازی عبارت است از فعالیتی غیر جدی به قصد سرگرمی، وقت گذرانی یا رفع خستگی که در فضای غیرواقعی که همان فضای رایانه ای می باشد، انجام می شود. تفریح مجازی شامل بازی های رایانه ای و اینترنت و گفتگوهای اینترنتی (چت کردن) می باشد. در پژوهش حاضر به این نتیجه رسیدیم که بازی های رایانه ای به طور کلی مباح است مگر اینکه به نحوی باشد که در فقه از آنها نهی گردیده است، مانند قمار و یا باعث ضرر و زیان و مفسده در فرد گردد. در اینترنت و گفتگوهای اینترنتی (چت کردن) نیز اصل اولی اباحه می باشد مگر اینکه استفاده ناصواب از آن گردد. بنابراین استفاده تفریحی از اینترنت و ارتباط برقرار کردن با دیگران از طریق اینترنت (چت کردن) تابع نحوه استفاده این ابزار است، لذا اگر به نحوی از اینترنت استفاده گردد که در آن مفسده و ضرر باشد و یا به نحوی از طریق اینترنت (چت کردن) با دیگران ارتباط برقرار کند و گفتگو کند که در فقه از آن نهی گردیده است، مانند ارتباط برقرار کردن با جنس مخالف حکم حرمت بر آن جاری می گردد.

کلمات کلیدی:

تفریح، مجازی، ضرر، بازی، اینترنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1264136>

